

741

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 maja 2010 r.

w sprawie mocy obowiązującej Międzynarodowej konwencji w sprawie zwalczania aktów terroryzmu jądrowego, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 13 kwietnia 2005 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 23 października 2009 r. o ratyfikacji Międzynarodowej konwencji w sprawie zwalczania aktów terroryzmu jądrowego, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 13 kwietnia 2005 r. (Dz. U. Nr 221, poz. 1735), dnia 22 marca 2009 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował wyżej wymienioną konwencję.

Zgodnie z artykułem 25 ustęp 1 konwencji, weszła ona w życie dnia 7 lipca 2007 r.

Zgodnie z artykułem 25 ustęp 2 konwencji, w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej wchodzi ona w życie dnia 8 maja 2010 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższej konwencji, składając dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub przystąpienia w podanych niżej datach:

Antigua i Barbuda	1 grudnia 2009 r.
Królestwo Arabii Saudyjskiej	7 grudnia 2007 r.
Republika Austrii	14 września 2006 r.
Republika Azerbejdżanu	28 stycznia 2009 r.
Ludowa Republika Bangladeszu	7 czerwca 2007 r.
Królestwo Belgii	2 października 2009 r.
Republika Białorusi	13 marca 2007 r.
Federacyjna Republika Brazylii	25 września 2009 r.
Republika Burundi	24 września 2008 r.
Republika Chorwacji	30 maja 2007 r.
Republika Cypryjska	28 stycznia 2008 r.
Republika Czeska	25 lipca 2006 r.
Królestwo Danii ¹	20 marca 2007 r.
Republika Dominikańska	11 czerwca 2008 r.
Republika Wysp Fidżi	15 maja 2008 r.
Republika Finlandii	13 stycznia 2009 r.
Republika Gabońska	1 października 2007 r.
Republika Gwinei Bissau	6 sierpnia 2008 r.
Królestwo Hiszpanii	22 lutego 2007 r.
Republika Indii	1 grudnia 2006 r.
Japonia	3 sierpnia 2007 r.
Republika Kazachstanu	31 lipca 2008 r.
Republika Kenii	13 kwietnia 2006 r.
Republika Kiribati	26 września 2008 r.
Republika Kirgiska	2 października 2007 r.
Związek Komorów	12 marca 2007 r.

Republika Kuby	17 czerwca 2009 r.
Republika Libańska	13 listopada 2006 r.
Wielka Arabska Libijska Dżamahirija Ludowo-Socjalistyczna	22 grudnia 2008 r.
Księstwo Liechtensteinu	25 września 2009 r.
Republika Litewska	19 lipca 2007 r.
Wielkie Księstwo Luksemburga	2 października 2008 r.
Republika Łotewska	25 lipca 2006 r.
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	19 marca 2007 r.
Republika Malawi	7 października 2009 r.
Republika Mali	5 listopada 2009 r.
Królestwo Marokańskie	31 marca 2010 r.
Islamska Republika Mauretańska	28 kwietnia 2008 r.
Meksykańskie Stany Zjednoczone	27 czerwca 2006 r.
Republika Mołdowy	18 kwietnia 2008 r.
Mongolia	6 października 2006 r.
Republika Federalna Niemiec	8 lutego 2008 r.
Republika Nigru	2 lipca 2008 r.
Republika Nikaragui	25 lutego 2009 r.
Republika Panamy	21 czerwca 2007 r.
Republika Paragwaju	29 stycznia 2009 r.
Republika Peru	29 maja 2009 r.
Republika Południowej Afryki	9 maja 2007 r.
Republika Środkowoafrykańska	19 lutego 2008 r.
Federacja Rosyjska	29 stycznia 2007 r.
Rumunia	24 stycznia 2007 r.
Republika Salwadoru	27 listopada 2006 r.
Republika Serbii	26 września 2006 r.
Republika Słowacka	23 marca 2006 r.
Republika Słowenii	17 grudnia 2009 r.
Demokratyczno-Socjalistyczna Republika Sri Lanki	27 września 2007 r.
Konfederacja Szwajcarska	15 października 2008 r.
Turkmenistan	28 marca 2008 r.
Ukraina	25 września 2007 r.
Republika Uzbekistanu	29 kwietnia 2008 r.
Republika Węgierska	12 kwietnia 2007 r.
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	24 września 2009 r.
Wyspy Salomona	24 września 2009 r.
Zjednoczone Emiraty Arabskie	10 stycznia 2008 r.

¹ Z wyłączeniem Wysp Owczych i Grenlandii.

Przy składaniu dokumentów ratyfikacyjnych oraz przystąpienia podane niżej państwa złożyły następujące oświadczenia oraz zastrzeżenia:

Królestwo Arabii Saudyjskiej

Zastrzeżenie:

„Królestwo oświadcza niniejszym, że nie uważa się za związane artykułem 23 ustęp 1 konwencji.”

Republika Azerbejdżanu

Zastrzeżenie:

„Zgodnie z artykułem 23 ustęp 1, Republika Azerbejdżanu deklaruje, że nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 23 ustęp 1 konwencji.”

Oświadczenie:

„Republika Azerbejdżanu deklaruje, że nie będzie w stanie zapewnić stosowania postanowień konwencji na swoich terytoriach okupowanych przez Republikę Armenii, aż do chwili, gdy terytoria te zostaną wyzwolone spod okupacji.”

Królestwo Belgii

Oświadczenie:

„Królestwo Belgii oświadcza, że artykuł 18 ustęp 1 lit. b oraz c ma zastosowanie jedynie do materiałów nuklearnych oraz obiektów zawierających materiał nuklearny.”

Republika Indii

Zastrzeżenie:

„Indie nie uważają się za związane postanowieniami ustępu 1 artykułu 23.”

Republika Kuby

Zastrzeżenie:

„Republika Kuby oświadcza, zgodnie z artykułem 23 ustęp 2 że nie uważa się związaną postanowieniami ustępu 1 tegoż artykułu, w zakresie odnoszącym się do rozwiązywania powstałych między Państwami-Stronami sporów, które, jej zdaniem, powinny być rozwiązywane w drodze przyjaznych negocjacji, a także, że nie uznaje ona obowiązkowej jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.”

Oświadczenie:

„Republika Kuby oświadcza, że nic zawartego w artykule 4 ustęp 2 nie może być interpretowane jako zachęcające do użycia lub groźby użycia siły w stosunkach międzynarodowych, które powinno być zawsze ściśle usankcjonowane przepisami prawa międzynarodowego oraz celami i zasadami zawartymi w Karcie Narodów Zjednoczonych.

Kuba stoi ponadto na stanowisku, że stosunki pomiędzy państwami powinny opierać się na postanowieniach rezolucji Zgromadzenia Ogólnego nr 2625 (XXV).

Co więcej, terroryzm państwowy był historycznie przedmiotem zasadniczej troski Kuby, która wierzy, że

The Kingdom of Saudi Arabia

Reservation:

„The Kingdom hereby declares that it does not consider itself bound by article 23, paragraph 1 of the Convention.”

The Republic of Azerbaijan

Reservation:

„In accordance with paragraph 2 of Article 23, the Republic of Azerbaijan declares that it does not consider itself bound by paragraph 1 of Article 23 of the Convention.”

Declaration:

„The Republic of Azerbaijan declares that it will be unable to guarantee compliance with the provisions of the Convention in its territories occupied by the Republic of Armenia until these territories are liberated from that occupation.”

The Kingdom of Belgium

Declaration:

„The Kingdom of Belgium declares that only nuclear materials and facilities containing nuclear materials are covered by article 18, paragraph 1(b) and (c).”

The Republic of India

Reservation:

„India does not consider itself bound by the provision of Paragraph (1) of Article 23.”

The Republic of Cuba

Reservation:

„The Republic of Cuba declares, pursuant to article 23, paragraph 2, that it does not consider itself bound by the provisions of paragraph 1 of this article with respect to the settlement of disputes arising between States Parties which, in its view, should be resolved through amicable negotiations, and it also declares that it does not recognize the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice.”

Declaration:

„The Republic of Cuba declares that nothing in article 4, paragraph 2, can be construed as encouraging or condoning the use or threat of use of force in international relations which should, in all circumstances, be strictly governed by the principles of international law and the purposes and principles of the Charter of the United Nations.

Cuba also holds the view that the relations between States should be based on the provisions of General Assembly resolution 2625 (XXV).

Furthermore, State terrorism has historically been a fundamental concern for Cuba, which believes that

jego całkowite wykorzenie przez wzajemny szacunek, przyjazne stosunki oraz współpracę między państwami, a także pełne przestrzeganie zasady suwerenności, integralności terytorialnej, prawa do samostanowienia oraz nieingerowania w sprawy wewnętrzne powinny być priorytetem dla społeczności międzynarodowej.

Dlatego też Kuba stanowczo stoi na stanowisku, że niniejsza konwencja nie popiera niewłaściwego użycia sił zbrojnych przez państwo w celu dokonania aktu agresji, jako że jej celem jest zwalczanie jednej z najbardziej dotkliwych plag, z jakimi zmagają się świat.

Dopuszczenie dokonania aktu agresji oznacza w istocie dopuszczenie do naruszenia prawa międzynarodowego oraz Karty Narodów Zjednoczonych oraz powstania konfliktów o nieprzewidywalnych konsekwencjach, które podważałyby niezbędną spójność wspólnoty międzynarodowej w walce przeciwko prawdziwej pladze dotykającej świat.

Ponadto, Republika Kuby stoi na stanowisku, że cała konwencja ma zastosowanie do działań podejmowanych przez siły zbrojne państw, które nie są w konflikcie zbrojnym.

Na koniec, Kuba pragnie podnieść, że baza morska armii Stanów Zjednoczonych jest zlokalizowana, wbrew woli narodu kubańskiego oraz rządu, w prowincji Guantanamo, części terytorium kubańskiego, nad którym państwo kubańskie nie wykonuje jurysdykcji z powodu bezprawnej okupacji tej części terytorium przez Stany Zjednoczone Ameryki. Wobec powyższego, Rząd Republiki Kuby nie przyjmuje odpowiedzialności za tę część jej terytorium w zakresie wykonywania niniejszego Traktatu, gdyż nie wie, czy Stany Zjednoczone Ameryki zainstalowały, posiadają, utrzymują lub zamierzają zainstalować materiały nuklearne, w tym broń atomową, na tej części bezprawnie okupowanego terytorium Kuby."

Królestwo Marokańskie

Zastrzeżenie:

„Królestwo Marokańskie nie uważa się za związane postanowieniami artykułu 23 ustęp 1, który stanowi, że wszelkie spory pomiędzy dwoma lub więcej Państwami-Stronami, dotyczące wykładni lub stosowania niniejszej konwencji, które nie mogą być rozwiązane w drodze negocjacji lub za pomocą innych środków, mogą zostać skierowane przez jedną ze stron do rozpatrzenia przez Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości.

Królestwo Marokańskie oświadcza, że zwrócenie się do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości jest możliwe jedynie w wyniku porozumienia wszystkich stron sporu."

Republika Mołdowy

Oświadczenie:

„Dopóki nie zostanie w całości przywrócona integralność terytorialna Republiki Mołdowy, postanowienia konwencji będą stosowane tylko na terytorium, nad którym władze Republiki Mołdowy sprawują faktyczną kontrolę."

its total eradication through mutual respect, friendly relations and cooperation among States, and full respect for the principles of sovereignty, territorial integrity, self-determination and non-interference in internal affairs should constitute a priority for the international community.

Therefore, Cuba is firmly of the view that the improper use of the armed forces of a State to commit aggression against another State is not countenanced by this Convention, the purpose of which is specifically to combat one of the most deleterious scourges facing the modern world.

To condone acts of aggression would effectively mean to condone breaches of international law and the Charter, and to set off conflicts with unpredictable consequences that would undermine the necessary cohesion of the international community in the fight against the real scourges afflicting the world.

Moreover, it is the understanding of the Republic of Cuba that the full extent of the provisions of this Convention will apply to the activities conducted by the armed forces of a state against another in the absence of an armed conflict between the two.

Lastly, Cuba wishes to place on record that a United States naval base is located, against the will of the Cuban people and Government, in the province of Guantanamo, a portion of Cuban territory over which the Cuban State does not exercise its rightful jurisdiction because of the unlawful occupation of such portion of its territory by the United States of America. Consequently, the Government of Cuba assumes no responsibility for that portion of its territory for the purposes of the Treaty, since it does not know whether the United States of America has installed, possesses, maintains or intends to install nuclear material, including nuclear weapons, on that portion of unlawfully occupied Cuban territory."

The Kingdom of Morocco

Reservation:

„The Kingdom of Morocco does not consider itself bound by article 23, paragraph 1, which provides that any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation or by other means may be referred to the International Court of Justice by application of one of the concerned parties.

The Kingdom of Morocco declares that a dispute may be referred to the International Court of Justice only by agreement of all concerned parties on a case-by-case basis."

The Republic of Moldova

Declaration:

„Until the full re-establishment of the territorial integrity of the Republic of Moldova, the provisions of the Convention will be applied only on the territory controlled effectively by the authorities of the Republic of Moldova."

Federacja Rosyjska

Oświadczenie:

„Federacja Rosyjska zajmuje stanowisko, zgodnie z którym postanowienia artykułu 16 konwencji powinny być implementowane w sposób, który zapewni nieuchronność odpowiedzialności za popełnienie przestępstw, których dotyczy konwencja, bez uszczerbku dla efektywności współpracy międzynarodowej w sprawach ekstradycji i pomocy prawnej.”

Republika Uzbekistanu

Oświadczenie:

„Artykuł 16 konwencji:

Republika Uzbekistanu przyjmuje, że postanowienia artykułu 16 konwencji powinny być stosowane w sposób zapewniający nieuchronność odpowiedzialności za przestępstwa objęte zakresem konwencji, bez uszczerbku dla współpracy międzynarodowej w zakresie ekstradycji i pomocy prawnej.

Artykuł 23 ustęp 2 konwencji:

Republika Uzbekistanu deklaruje, że nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 23 ustęp 1 konwencji.”

Zjednoczone Emiraty Arabskie

Zastrzeżenie:

„...Zjednoczone Emiraty Arabskie, po rozpatrzeniu tekstu wspomnianej konwencji i zaakceptowaniu jej treści, formalnie deklarują swoje przystąpienie do konwencji, z zastrzeżeniem dotyczącym artykułu 23 ustęp 1, w odniesieniu do arbitrażu. Zjednoczone Emiraty Arabskie nie uważają się więc związane artykułem 23 ustęp 1 konwencji.”

The Russian Federation

Declaration:

„The position of the Russian Federation is that the provisions of article 16 of the Convention should be implemented in such a way as to ensure the inevitability of responsibility for the commission of offences falling within the scope of the Convention, without detriment to the effectiveness of international cooperation on the questions of extradition and legal assistance.”

The Republic of Uzbekistan

Declaration:

„Article 16 of the Convention:

The Republic of Uzbekistan proceeds from the fact that the provisions of Article 16 of the Convention should be applied in such a way as to ensure the inevitability of responsibility for the crimes falling within the scope of the Convention, without prejudice to the effectiveness of international cooperation on extradition and legal assistance;

Paragraph 2 of Article 23 of the Convention:

The Republic of Uzbekistan declares that it does not consider itself bound by the provisions of paragraph 1 of article 23 of the Convention.”

The United Arab Emirates

Reservation:

„... the United Arab Emirates, having considered the text of the aforementioned Convention and approved the contents thereof, formally declares its accession to the Convention, subject to a reservation with regard to Article 23, paragraph 1 in respect of arbitration. The United Arab Emirates therefore does not consider itself bound by Article 23, paragraph 1 of the Convention.”

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *M. Szpunar*